

Čís. 9686.

Zcizil-li vyrovnací dlužník věc, k níž příslušel třetí osobě vylučovací nárok, před zahájením vyrovnacího řízení, nemůže se třetí osoba domáhati na vyrovnacím dlužníku zaplacení celé kupní ceny za prodanou věc; nýbrž se takový náhradní nárok uspokojuje ve vyrovnání jen vyrovnací kvotou.

(Rozh. ze dne 22. února 1930, Rv II 322/29.)

Proti žalobě, již se domáhali žalobci na žalovaném vydání devíti párů bot anebo zaplacení 998 Kč 78 h, namítl žalovaný, že boty již nemá, že je prodal a že se roku 1928 vyrovnal na 50%. Procesní soud první stolice přisoudil žalobcům 998 Kč 78 h, žalobu o vydání bot zamítl. Odvolací soud vyhověl odvolání žalovaného a přisoudil žalobcům jen 319 Kč 85 h, žalobu se zbytkem 678 Kč 93 h zamítl pro tentokráte. **Důvody:** Vyrovnání na 50% bylo pravoplatně potvrzeno již v době vydání rozsudku. Podle vyrovnání je žalovaný povinen zaplatiti věřitelům jen 50% pohledávek ve splátkách, první splátku 15. prosince 1928. V době vynesení rozsudku nebyla ani první splátka ještě dospělá a měla proto býti celá žalobní žádost pro tentokráte zamínuta. Než žalovaný nečiní návrh na změnu rozsudku v ten rozum, že se žalobní žádost pro tentokráte zamítá, nýbrž navrhuje změnu jen potud, že je povinen zaplatiti žalobcům jen 319 Kč 85 h s 6% úroky za 3 roky od 1. června 1928 zpět, přes tento návrh nemůže odvolací soud podle §§ 405 a 462 c. ř. s. jíti a nemůže napadený rozsudek změnit ve větším rozsahu, než jest odvolatelem navrhováno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalobců.

Důvody:

Pokud jde o dovolací důvod nesprávného právního posouzení (§ 503 čis. 4 c. ř. s.), přehlížejí dovolatelé, že šlo v souzeném případě podle žalobní prosby o alternativní žádání, ježto žalobní prosba o vydání devíti párů bot byla pravoplatně zamítnuta, takže jest se zabývati jen otázkou, zda odvolací soud právem či neprávem zamítl pro tentokráte žalobu co do částky 678 Kč 93 h s příslušenstvím. Při tom netřeba řešiti otázku, zda šlo v souzeném případě, pokud se žalobci domáhali vydání bot, o žalobu vlastnickou či o nárok ze smlouvy schovací, neboť rozhodným jest jen, že tím, že žalovaný boty prodal, jich vylučovací právo, které ovšem vyrovnáním o jmění žalovaného by podle § 11 vyr. ř. nebylo bývalo dotčeno, zaniklo, a nemohlo proto ve vyrovnacím řízení již býti uplatněno. Nastoupil proto na místě tohoto nároku na vydání botek nárok na jich náhradu. Ježto, jak zjištěno, žalovaný prodal botky již v roce 1924 neb 1925, před vyrovnáním, nemohou se žalobci domáhati na žalovaném celé kupní ceny za boty, nýbrž uspokojuje se takovýto náhradní nárok ve vyrovnání jen vyrovnávací kvotou (arg. § 21

(2) vyr. ř. a contrario). Byla proto žalobní prosba o zaplacení další částky 678 Kč 93 h odvolacím soudem zamítnuta pro tentokráte vším právem.

Čís. 9687.

Bylo-li v rekursu v knihovní věci navrženo jen, by rekursní soud z a t í m zrušil usnesení knihovního soudu, jímž byl povolen knihovní vklad, a by vyčkal konečné rozhodnutí nejvyššího správního soudu, rekursní soud však vyhověl rekursu v ten rozum, že knihovní návrh zamítl, jest dovolací soud oprávněn přímo zamítnouti rekurs proti usnesení prvního soudu vzhledem k tomu, že v knihovním řízení jest vyloučeno jakékoliv prozatímní vyřízení.

Výmaz (knihovní poznámky přednosti a zástavního práva) podle § 65, druhý odstavec, knih. zák. předpokládá, že byl právoplatným rozsudkem nebo smírem zrušen popíraný vklad a že žalobce žádal, by byl vykonán výmaz popíraného vkladu.

(Rozh. ze dne 27. února 1930, R I 762/29.)

K n i h o v n í s o u d usnesením ze dne 5. dubna 1929 povolil na základě rozhodnutí zemské správy a ministerstva Národní obrany k návrhu ostrostřeleckého sboru města R. ohledně domu čp. 219 tyto knihovní zápisy: Na listu B. I. vymazává se podle § 65 druhý odstavec knih. zák.: 1. vklad vlastnického práva Jednotě českých střelců v R. pod pol. 2 zapsaný; 2. poznámka, kterou změněn zápis vlastnického práva uvedený v pol. 2 pro střeleckou jednotu v R., pod pol. 3 zapsaná; 3. poznámka spornosti pol. 4; II. poznamenává se, že vklad vlastnického práva R-skému ostrostřeleckému sboru pod pol. I. zapsaný a vymazaný byl opět obnoven; na listu C.: Vymazává se podle § 65 druhý odstavec knih. zák. vklad zástavního práva pro Emila N-a pro 13.718 Kč s příslušenstvím pod pol. C 28 zapsaný. R e k u r s n í s o u d k rekursu knihovního věřitele Emila N-a a Jednoty českých střelců v R. změnil napadené usnesení v ten rozumu, že zamítl návrh ostrostřeleckého sboru města R., by na dům čp. 219 bylo vloženo vlastnické právo sboru městských ostrostřelců v R., a to v pořadí poznámky spornosti. D ů v o d y: Prvý soud povolil napadené výmazy a poznámku po rozumu § 65 druhý odstavec knih. zák. na základě rozhodnutí zemské politické správy a rozhodnutí ministerstva Národní obrany a úředního potvrzení okresního úřadu v R. Než již povolení poznámky spornosti podle § 61 knih. zák. vyžaduje vždy podání žaloby a jsou výjimky z tohoto pravidla uvedeny v §§ 63 a 66 knih. zák., které se však na projednávaný případ nehodí (srov. Dr. Bartsche »Das österreichische Grundbuchsgesetz« 5. vydání str. 623 a násl. a rozh. čís. 6949 a 7856 sb. n. s.). Výmaz vkladu, jemuž poznámkou spornosti bylo odporováno, může se státi jen na základě pravoplatného rozsudku nebo na základě smíru, a to k žádosti žalobce způsobem a v rozsahu vysloveném v rozsudku nebo ve smíru, a současně je povoliti výmaz poznámky spornosti, jakož i všech vkladů a